Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

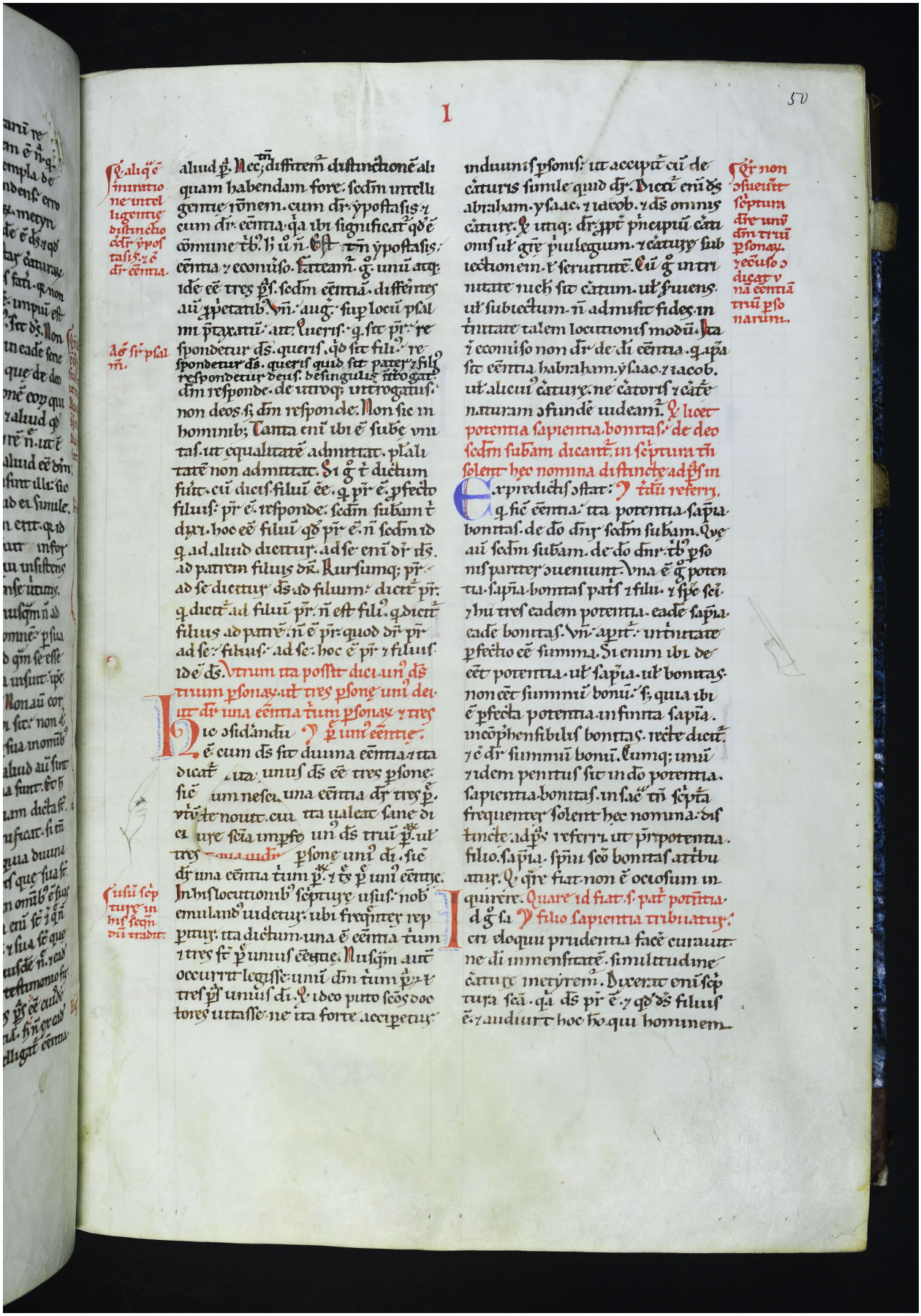

50

I

aliq̃ē minutione intelligentie distinctio cēsīr ypostasis. ꝛ ē dr̃ cēntia.

aliud p̄. Nec, dr̃ diffitrem distinctionē aliquam habendam fore. sedm intellligentie rōnem. cum dr̃ ypostasis. ꝛ cum dr̃ cēntia. q̃a ubi significat qd ē cōmune tb. hi ū n̄ est tn̄ ypostasis. cēntia ꝛ econiso. Tertiam. q̃. unū acq. idē cē tres p̄s. sedm cēntiā. differentes aū ꝓpetatib. Vn̄. aug. sup locū psalmi p̄taxatū. ait. Queris. q̃. sic p̄r. respondetur ds. queris. q̃o sic fili. respondetur ds. queris quid sit pater ꝛ filius respondetur deus. desingulis rōgat dm̄ respondē. de utrq; interrogatus. non deos. s; dm̄ respondē. Non sic in hominib; Tanta enī ibi ē subē vnitas. ut equalitatē admittat. plālitatē non admittat. Si q̃ t dictum fuit. cū dicis filiū ēe. q. pr̄ ē. pfecto filius. pr̄ ē. rīspondē. sedm subam t dxi. hoc cē filiū qd pr̄ ē. n̄ sedm id q. ad aliud dicitur. ad se enī dr̃ ds. ad patrem filius dr̃. Rursumq; pr̄ ad se dicitur ds. ad filium. dicit pr̄. q dicit ad filiū pr̄. n̄ est filiū. q dicit filius ad patrē. n̄ ē pr̄. quod dr̃ pr̄ ad se. filius. ad se. hoc ē pr̄ ꝛ filius. id ē ds. Vtrum ita possit dici. unū ds trium psonarum. ut tres psone unī dei. ut dr̃ una cēntia tum psonarum ꝛ tres p̄ unī cēntie.

ad sīr psalm.

Ho sidāndū ꝛ p̄ unī cēntie. ē cum ds sit duuna cēntia. ꝛ ita dicat. ita. unus ds ē tres psone. sicē um nesci. una cēntia dr̃ tres p̄. vīte nouit. cui ita ualeat sane dici. ure scīa impso un ds truū p̄. ut tres [illegible] audir. psone unī dr̃. sic dr̃ una cēntia tum p̄. ꝛ ts p̄ unī cēntie. In his locutionib' sēptuye usus. nob emulandū uidetur. ubi frequenter reputur. ita dictum. una ē cēntia tum ꝛ tres sc̄ p̄ unius cēntie. Nusqm aut occurrit legisse. unū dm̄ tum p̄. ꝛ tres p̄s unius dr̃. Q̃ ideo puto scōs doctores uitasse. ne ita forte accipetur

usū sēptuye in his secn̄dū tradit.

induuinis psonis. ut accipit cū de cāturis simile quid dr̃. Dicit enī ds abraham. ysaac. ꝛ iacob. ꝛ ds omnis cāture. Q̃ utrq; dr̃ ꝓpr̄ p̄ncipū cāt omis ut gr̃ p̄ulegium. ꝛ cāture sub iectionem. ꝛ seruitutē. Cū q̃ in trinitate nuch sit cātum. ut fuerens ut subiectum. n̄ admisit fides. in trinitate talem locutionis modū. Ita ꝛ econiso non dr̃ de di cēntia. q. ꝓpa sit cēntia habraham. ysaac. ꝛ iacob. ut alicui cāture. ne cātoris ꝛ cāte naturam ofundē uideam. Q̃ licet potentia sapientia bonitas. de deo sedm subam dicant. in sēptuna tn̄ solent hec nomina distinctē ad p̄s in tūū referri.

qr̃ non ofueuit sēptuna dr̃e unū dm̄ truū psonarū. ꝛ ecūso o dicat v nā cēntiā truū psonarum.

Expredictis ostat: ꝛ tūū referri. q. sic cēntia. ita potentia. sapia bonitas. de dō dnr̃ sedm subam. Que aū sedm subam. de dō dnr̃ tb. psonis partim ꝛ ouenuint. Vna ē q̃ potentia. sapia. bonitas patris ꝛ filii. ꝛ spē sci. ꝛ ibi tres eadem potentia. eadē sapia. eadē bonitas. Vn̄ apt̄. in trinitate pfecto cē summa. Si enim ibi deēt potentia. ut sapia. ut bonitas. non ēt summū bonū. s; quia ibi ē pfecta potentia. infinita sapia. incōpbensibilis bonitas. recte dicit. ꝛ ē dr̃ summū bonū. Cumq; unū ꝛ idem penitus sit in dō potentia. sapientia. bonitas. in sacē tn̄ sēpta frequenter solent hec nomina distinctē ad p̄s referri. ut pr̄ potentia. filio. sapia. spiu sō bonitas attibuatur. Q̃ q̃re fiat. non ē ocīosum inquirēre. Quare id fiat. s. pat potētia. d q̃ sa ꝛ filio sapientia tribuatur. cū eloqui prudentia facē curauit. ne di immensitatē. simultudine cāture metyrem. Dicerit enī sēptuna sca. qa ds pr̄ ē. ꝛ qd ds filius ē. ꝛ audiuit hoc ho. qui hominem